

през един хубав пролетен ден той е минал с жс своята чета Дунава и е навлязъл в родната земя да се бори против тогавшните народни потисници — турците. И в тая борба той пада убит на местността Вола — във Врачанския балкан. Пронизва го турски куршум в челото и го разделя за винаги от неговите другари — бунтовници.

Но мястото, дето се проле неговата буйна — юнашка кръв, стана място свято за нашия народ. Всяка година на 2 юний — деня, в който е убит, тоя борец за нашата свобода, хиляди млади българи отиват на Вола. Там те с песни и тържества отдават почит на безсмъртния поет — герой. И сбждват се неговите свещени слова:

Тоз, който падне в бой за свобода,
тоз не умира, него жалеят —
земя и небо, звер и природа
и певци песни за него пеят.“

Х. С.

МОЛИТВАТА НА БОРЕЦА.

Вджхни всекиму, о Боже,
любов жива към свобода —
да се бори кой как може
с душманите на народа.

Подкрепи и мен ржката,
та, кога възстане роба,
в редовете на борбата,
да си найда и аз гроба.

Не оставяй да изтине
буйно сърдце на чужбина
и гласа им да премине
тихо, като през пустиня.

Хр. Ботев.

